Երկրորդ անգամ եասաղ արար զբստակն ցած չանցանել, և զուռուշն ՃՆԴ ասլանլուին և Է տրամ եւ Զ տրամ չառնէին։ Եւ ի հանելն զկեօմրուկճին բազում միրի մնայր պարտք նմա և հափս լինէր վասն խարաճին եւ կամէր ժողովել. տէֆտէրտարն իւրն հնարեցաւ եւ մարդ եդ ի վերայ զի զժողովեալ խարաճն ինքն առցէ, Ցուլիսի Ժ. եւ ժողովէին խոշոր ըստակ եւ ասլանլու Ճ առնէին եւ զօլաթայ կն։

Զղատին փոխեցին զազիէսքէր արարին եւ Գշի ԺԵ որ օր արաֆա՝ զիմամն եկեալ ի Մուրթազէ սպանին և զսարայն կողոպտեալ բերին յարքունիս, վասն որոյ և Ե Զ փաշա զօրօք առաքեցին ի վերայ Նորա առ ի չքել։

...(*) Եւ սուպաշին առնէր հրաման և գրէր զամենայն տունս Հայոց, որք ժամանակաւ առեալ էին ի Տաճկաց, և երթայր ի թէֆթիշ և հանէր, վասն որոյ և առեալ կաշառս ապա թոյլ տայր. եթէ յայրեալ տեղիսն զայս առնէր և թէ՛ ի Սուլումանաստր։ Եւ զայր ոմն սպանեալ տեսեալ ի յՈւսկիւտար և կալան զսահմանացն արս եթէ Ո՛վ սպան զայրն գտջիք. և ոչ ոք գիտաց։ Եւ սուպաշին կալեալ զմէյխանէճիս՝ ասէ. Դուք ասացէք փաշայի՝ եթէ զսպանողս գիտեմք, եւ կապեցէք[1]) զի ռոճիկս պարգեւեսցէ ձեզ. եւ զնոյն յորժամ ասացին յանդիման փաշայի, զամենեսեան ի քիւրէկ հրամայեաց թէ Սուտ վկայք էք։ Զտուն ումեմն հրէի եալին կոխեցին ի Գշի եւ սպանին զկին մի և այր, և աւար հարին զտունն, և ընդ առաւօտն տեսանէին զայն լուր լինէր բռնակալաց (Ռէբէ)։

1) կայցք.

(*) Թուղթեր ինկած։